

tænkte jeg nok, at vi ved Behandlingen af Toldloven her i Landstinget vilde faae min ærede Sidemand's (Broberg) Røst at høre, og at han vilde paavise, hvor rigtigt man handlede der i Sammenligning med den Fremgangsmaade, som Thinget havde brugt ved at holde fast paa de meget høiere Skibsafgifter her i Landet. Jeg skal ikke dvæle videre ved, at der jo, som det ærede Medlem bekendt, er en temmelig betydelig Forskjel mellem de svenske Lastpenge og den danske Skibsafgift. Den danske Skibsafgift udredes jo kun pr. bestuved Ton, medens de svenske Lastpenge udredes, uanset om Skibet er bestuved, og endelig hviler der foruden Lastpenge paa Skibet andre Afgifter, nemlig Fyrpenge, Baat-afgifter osv. Men det, som det ærede Medlem tilhymeladende ikke havde lagt Mærke til, var den Forbindelse, hvori den kongelige Proposition staar med andre store og vigtige Propositioner, der ere fremlagte for den svenske Rigsdag. Naar man, som Tilfældet er der, foreslaar en successiv Afstæfelse af alle Grundskatter, vilde det synes meget lidet rigtigt, om man vilde beholde Lastpenge for Skibe. Hvis vi kunne komme til her i Landet at faae en saadan successiv Afskrivning af Grundskatterne, og hvis der kan stilles os i Udfigt, som det er blevet stillet i Udfigt i Sverig, at de i Løbet af 1884 vilde blive formindskede med 10 pCt., skal det ærede Medlem finde mig blandt de ivrigste Tilhængere af Skibsafgiftens Afstæfelse.

Broberg: Jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hele Skibsafgiften i Sverig kun beløber sig til 500,000 Kr., medens vor er 800,000, og at den Nedsættelse, der nu vil finde Sted, vil udgjøre omtrent 200,000 Kr., saa at altsaa Skibsafgiften i Sverig, hvis det foreliggende Forslag gaar igjennem, reduceres til 300,000 Kr., medens vor, som sagt, beløber sig til 800,000 Kr. Naar min ærede Nabo (Haffner) har talt om Grundskatterne, skal jeg bemærke, at det netop er paa dette Punkt, vi divergere saa meget stærkt. Jeg kan nemlig ikke paa nogen som helst Maade erkjende, at Skibe skulle betale Noget, der hedder „Grundstat“, og naar man bringer disse to Afgifter sammen, kommer man jo til det Resultat, at Skibsafgiften egentlig er en Grundstat. Jeg skal ikke komme ind paa Detaillerne af dette Spørgsmaal, de ere udviklede saa overordentlig tidt, men jeg skal kun gjentage, at det er en Skat, der fordeler sig baade som Trafikskat og ganske sikkert i visse Tilfælde ogsaa som en Skat paa Skibene. Det er en Umulighed at paavise med absolut Nødtagethed, hvor Afgiften træffer,

men en Sammenstilling af denne Skat og Grundskatterne formaar jeg ikke at forstaa.

Ordføreren (Møgen): Jeg skal først og fremmest ikke komme tilbage til Afstemningerne igaar, men der er dog en af dem, som jeg maa berøre med et Par Ord, da jeg allerede har faaet de uheldige Virkninger af den at føle, nemlig Afstemningen over Jute-Sække og Lærreder, idet allerede Saltværkerne have reklameret i den Anledning, og ligeledes Kornmøllerne finde, at det ligesom er at sætte en Præmie paa den udenlandske Mølleindustri, naar den kan indføre sine Produkter i Sække, der ere toldfri, medens vore indenlandske Industridrivende skulle betale Told for deres Sække. Det faar en særlig Interesse netop nu, fordi der nu kommer Ladninger Mel fra Amerika, med hvilke altsaa vore indenlandske Kornmøllere skulle konkurrere. Jeg tror, at det er Et eksempel paa, hvor uheldigt det er, naar der ved en sidste Afstemning fastes Vædringsforslag ind, og jeg haaber, da dette Forslag endnu har adskillige Stadier at gennemgaa, at det er et Punkt, som maa blive Gjenstand for fornyet Overveelse, idet jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede 7de Medlem fra Kjøbenhavn (Broberg) om Usikkerheden af at have en Industristatistik, saa at man har virkelige Kjendsgjøringer at bygge sin Afstemning paa istedetfor at have Paaatande, der staa imod hinanden og gjøre det umuligt at komme til et sikkert Resultat.

Jorinden vi slutte, skal jeg tillade mig at kaste et Overblik over det samlede Arbejde, vi nu have udført ved Behandlingen af det Forslag, der jo har bestjæftiget os i to Samlinger, og som snart skal gaa videre paa sin Vej. Da den ærede Finantsminister forelagde dette Lovforslag, bemærkede han, at der jo nu vilde være Leilighed til at se, om der fandt Overensstemmelse Sted mellem Regeringen og Thinget med Hensyn til dette Reformspørgsmaal, eller om der fandt en saadan Divergens Sted, som vilde forhindre et virkeligt frugtbringende Samarbejde paa dette Punkt. Jeg tror, at Erfaringen vil have vist, at der ikke er nogen Hindring for, at Landstinget og Ministeriet vil kunne mødes i samstemmende Forstaaelse paa dette Omraade og ved gjensidig Smødelommen naae til et Resultat, om hvilket vi maa sige, at, hvis det blev til Lov, vilde vi betragte det som et virkeligt og betydningsfuldt Fremskridt. Skulde jeg fremhæve et enkelt Punkt, hvor der har været nogen stærkere Divergens, turde det blive Spørgsmaalet om Skibsafgiften. Det vil erindres, at den ærede Finantsminister i sin Tid har udtalt, at den